

SİNEMA DELİSİ KIZ Peyami Safa'nın Server Bedi takma adıyla yazdığı romanı (1935) ★ Sabiha sinemaya gitmekten ve her şeyi izlediği sinemalardaki gibi yaşamaktan hoşlanan bir kızdır. Bir gün sinema çıkışı bir gence rastlar. Bu genci meşhur bir sinema aktörüne benzetir. Genç de benzetilen meşhur aktör olduğunu söyler ve tekrar buluşmak için sözleşirler. Eve döndüğünde Sabiha, arkadaşı Pakize ve Pakize'nin abisi Pertev ile karşılaşır. Pertev, Sabiha'dan hoşlanmaktadır. Sabiha, meşhur bir aktör olduğunu düşündüğü genç ile bir apartman dairesinde buluşur. Bu genç onun müthiş yetenekli bir kız olduğunu, iyi bir aktis olacağını söyleyerek evden kaçmasını telkin eder. Sabiha genç ile aralarında geçenleri Pakize ile konuşur, onun karşı çıkması üzerine de kendisini kıskandığını düşünür. Evden kaçmayı düşünürken Pertev onunla evlenmek için talip olur. İlk önce buna karşı çıkan Sabiha sonrasında Pertev'den meşhur bir aktör sandığı bu gencin aslında öyle biri olmadığını öğrenir. Nitekim Sabiha ve genç birlikteyken ona gönderilen bir nottan gencin olduğunu iddia ettiği aktörün bir başka ülkede film çekiminde bulunduğunu gösteren bir gazete haberi vardır. Sabiha, Pertev'in söylediklerinden sonra kandırıldığına ikna olur ve birlikte bu gence bir oyun oynamaya karar verirler. Evden kaçmış numarası yapan Sabiha gencin evine gider. Tam o anda eve birkaç gazeteci girer, genç de ağzından Türkçe kelimeler kaçıır. Romanın sonunda Sabiha Pertev ile evlenir ve sinema merakı sona erer. ★ Romanda Cingöz Recai serilerinde olduğu gibi Server Bedi bir kahraman olarak ortaya çıkar. Okunmakta olan hikâyeyi yazacak olan romancının o olduğu kahramanlar tarafından söylenir (Semih Lütfi Matbaa ve Kitabevi, 1935).

VATAN KURTARAN ŞABAN Haldun Taner'in oyunu (1967) ★ İki perdelik oyunun ilk perdesi "Giriş Şansosu" ile başlar. Giriş Şansosu'nda Şaban ve arkadaşı Mısta Bey okuyucuya kısaca tanıtılır. Bu şansoda Ferhat-Şirin, Napolyon, Fatih Sultan Mehmet gibi tarihimizde önemli yer tutmuş şahsiyetlerin ismiyle oyuna giriş yapılır. Ardından Şaban Bey ile ilgili bilgi verilir. Şaban Bey, İsfendiyar'ın oğludur. Hayatında bir kez kuğu kuşu balesine gitmiş olan Şaban Bey fuayede başbakanlık özel kaleminden dostu Kutbettin Bey'i görmesiyle adeta bilmediği bir dünyaya atılmıştır. Bu görüşmeden sonra Şaban Bey, Tapu Kadastro Müdürlüğü'ndeki görevinden alınıp Sanat ve Kültür Müsteşarlık görevine atanır. Başta bu görevi istemez. Amirlerine ne kadar yalvarıp yakarsa da fayda etmez ve neticede Şaban Bey Sanat ve Kültür Müsteşarlık görevine atanır. Bu kısımdan sonra toplumsal bir eleştiri de söz konusudur. Turizm bakanının hayatında turist olmadığından, hariciyenin dümeninin emekli bir valinin elinde olduğundan bahsedilir. Şaban Bey'e amirleri tarafından direnmemesi gerektiği, vatan kurtarmanın maksat olduğu ve bundan dolayı da ihtisasa gerek olmaması gerektiği söylenir. Amirlerinin konuşmasından etkilenen Şaban vatani kurtarmak maksadıyla kültür işlerine bulaşır. Bu yolda da kendine Mısta Bey'i yaver olarak seçer. Mısta Bey kalem tutmuşluğu olan, mürekkep yalamış, "kültürden az çok çakan" biridir. Girişin ardından Şaban Bey'in Planı isimli bir bölüm vardır. Bu bölüm müsteşarlık odasında geçer. Bu bölüm Abdülhâk Hâmid'in, Tarık bin Ziyat'ından bir alıntı ile başlar. Bu kısımda Şaban Bey, arkadaşı Mısta'ya yeni görevindeki tereddütlerinden bahseder. Şaban, kalem müdürlüğüne aldığı Mısta'ya "gültür" konusunda bazı sorular sorarak kendince onun kültür birikimini ölçmeye çalışır. Sorduğu soru-

lar neticesinde Mısta'nın *Safahat'ı*, *Bozkurtların Uyanışı'nı*, *Beyaz Zambaklar Ülkesi'nin* okumadığını öğrenen Şaban; Mısta'nın "gültüründe" büyük gedikler tespit eder. Mısta'ya derhal bu gedikleri kapatmasını söyler."Ardından Şaban Bey'in aklına bir plan gelir. Buna göre Şaban Bey ve Mısta; Dördüncü Murad misali tebdili kıyafet edip Sanayii Nefise Baş Müşavirliği sahasına girip mevzuatı nüfuz etmeye karar verirler. Şaban ve yaveri ilk olarak Fındıklı'ya giderler. Bu bölüm "Şaban Bey Sanayii Nefise Mektebinde" olarak adlandırılmıştır. Dekor olarak, *Güzel Sanatlar Akademisinde Bir Atölye* açıklaması yapılmıştır. Bölüm "Ressam Olmak İçin Şansonu" isimli bir manzume ile başlar. Burada Şaban ve Mısta'ya ressam, kız ve eleştirilen de eşlik eder. Birinci perdedeki diğer bölümlerin isimleri ise Şaban Bey Plakçada, Şaban Bey Kitapçada, Şaban Bey Konservatuvarda, Şaban Beyin Şahsiyeti Seniyesi, *Edebiyat Edepli Olmak Gerek*, *Şaban Bey Tiyatrocular Arasında*, *Şaban Bey Godot'yu Beklerken* olarak adlandırılmıştır. İkinci perde "Şaban Bey Islahata Geçiyor" başlığı ile başlar. Dekor birinci perdenin ilk kısmındaki gibi aynıdır. Yani müsteşarlık odasıdır. Şaban ve Mısta gezdikleri birçok yerden sonra bazı kararlar alıp onları uygulamaya karar verirler. İlk olarak Taksim'deki kasaturanın kaldırılmasına karar veren ikili ardından da Güzel Sanatlardaki resimlere don geçirmeye karar verirler. İkinci perdedeki diğer bölümler ise Şaban Bey TRT'de, Olmak ya da Olmamak, Şaban Bey Yeşilçam'da I, Yeşilçam Şansonu, Şaban Bey Yeşilçam'da II, Heykel, Nisyan ile *Maluldiür Hafızayı Beşer Şansonu*, Şehrayin, *Gak Toplantısı*, *Şaban Bey Müdürleri Kabul Ediyor*, *Şaban Beyin Miadının Doluşu Her Çıkışın Bir İnişi Vardır*, *Neye Varacak Bu İşin Sonu* (*Çürümüş Bir Şey Var Şansonu*) isimleriyle adlandırılmıştır. ★ Oyunda giriş kısmından itibaren toplumsal eleştiri başlar; eleştiriler yanlış

anlaşımlar üzerinden gülünç bir şekilde yapılır. Araya manzumelerin de serpiştirilmesi okuyunun oyunu sıkılmadan okumasına imkân sağlıyor. ★ Şaban Bey ve Mısta çeşitli kurumları gezip tetkiklerde bulunmuş ve bazı kararlar almışlardır. Bu kurumları gezerken aynı zamanda ikili tarafından dönemin panoraması da oluşturulmuştur. İkili bizlere film sektöründen, plakçılara, kitapçılardan, tiyatroculara kadar birçok sanat dalıyla ilgili kesitler sunarlar (İlk baskı Devkuşu Kabare, 1967; Bilgi Yayınları 1989; Yapı ve Kredi Yayınları, 2016).

GÜN GECE/ OYUN ÖLÜM Memet Baydur'un oyunu (2003) ★ Bu tek kişilik oyunda yazarın, "Elli yaşlarında Müşfik Kenter'e benzeyen, yaşamış, sevecen, hoşgörülü ve alçakgönüllü birisi" olarak tanımladığı Adam'ın klasik müzik dinleme alışkanlığı, çayını zarif porselen fincandan içmesi, bol bol kitap okuması onun görmüş-geçirmiş, beğenisi gelişmiş biri vardır. Adam, iki bölümlük oyun boyunca süren konuşmasında durmadan değişen, çeşitlenen duygularını ve düşüncelerini coşkulu bir tavırla dile getirir. Adam'ın uzun konuşması öfkeli, alaycıdır. Hedefinde, kişiliksiz, fırsatçı, gösterişçi, kolay yoldan servet edinmiş, köy kökenli olduğu halde halkına yabancılaşmış varsıllar da vardır, kendini beğenmiş, bencil, acımasız, kültürsüz orta halliler de. Sanattan anlamayanlara, futboldan ve zamparalıklarından başka anlatacak şeyleri olmayanlara, içtenliksiz dostluk belirtisini enseye şaplak, mideye yumruk atarak, yanaktan makas alarak gösterenlere öfkeli. Çocuklarını piyano, bale derslerine göndererek onlara sultanlık payesi kazandıracaklarını sanan sonradan görmelerle ince ince alay eder: Çocuğunu döverek sağır eden, duyarsız matematik öğretmenine de onun süslü şişman, saç boyalı, kaşları alınmış, bildiği birkaç Fransızca

kelimeyi her lafının arasına sıkıştırarak karısına da kızgındır. Kendini eleştirmekten de geri kalmaz (İlk baskı *Lozan, Gün Gece/Ölüm Oyunu-Kuşluk Vakti* içinde, İletişim Yayınları, 2003).

YÜKSEK TOPUKLAR Murathan Mungan'ın romanı (2002) ★ Grafikerlik yapan Nermin'in bir arkadaşı evliliğini kurtarmak için kocasıyla tatile çıkacağı için beş yaşındaki kızı Tuğde'ye beş gün bakmak için ondan yardım ister. Her ne kadar bu işe gönüllü olmasa da Nermin bunu kabul etmiş bulunur. Beş bölümden oluşan roman bize Nermin'in Tuğde ile geçirdiği beş günü anlatır. İlk günü Akmerkez'de dükkânlar gezerek, ikinci günü Ortaköy'de Nermin'in arkadaşlarının barında, üçüncü günü Nermin'in avukatı Gönül'ün bürosuna uğradıktan sonra Beyoğlu'nda ve Nermin'in okul buluşmasında, dördüncü günü Nermin'in yakın arkadaşı Sinan'ın evinde, beşinci günü Tuğde'nin reklam çekimlerinde geçirirler. Bu beş gün boyunca Nermin, beş yaşındaki bu kızın gittiği her yerde oğlanlarla hızlıca ilişki kurduğunu, arkadaşlarını tek tek tavlayarak sonunda bir reklam filmi için ikna etmelerini, kurduğu diyalog ve ilişkilerde nasıl her şeyi hep kendi çıkarına çevirdiğini izlerken hayrete düşer. Beş yaşında bir kız çocuğunun yaptıkları onu dehşete düşürür. Diğer taraftan Tuğde'yi izlerken kendi hayatına da bakar ve orada bulduklarıyla uğraşmak onu kendisiyle yüzleşmek zorunda bırakır. Tuğde'de görüp de nefret ettikleri ona kendine dair de bir şeyler söylemektedir. Romanın sonunda her şeyin iyi gideceğine dair bir işaret olarak trafik ışıklarını beklerken çok yakışıklı ve kendisini bir anda cezbeden biriyle tanışır. Bir sonraki ışıklarda adının Emre olduğunu öğrendiği kişi kendisine araması için kartını verir ama çantasını çaldığı için onu hiç arayamaz. ★ Beş günde geçen romanda sadece Nermin'in Tuğde ile yaşadıklarını değil

aslında yazdığı ve elimizde okur olarak tuttuğumuz *Yüksek Topuklar* isimli romanı da okuruz. Romanın başında bize bir yazar olarak Tuğde ile geçirdiği beş günü anlatan bir romanın içinden seslenir. Nitekim sonrasında sadece bu macerayı değil Nermin'in yazar arkadaşı Sinan'a yazdıklarını götürmesi ve yazma üzerine sohbetleri de onun yazı ile arasında kurduğu ilişki ile kendisiyle yüzleştiği hatta kendini affetmesi bir araya getirilir. ★ Romanda zaman zaman okur olarak bizlere seslenen Nermin'in beş gününü bir film gibi izleriz. Onun hayatı da bu beş günlük macera üzerinden bize ayrıntılarıyla verilir; burjuva bir aileden gelip çoğu üniversitede solcu olmuş arkadaşlarıyla, annesiz ve sevgisiz geçmiş çocukluktan orta yaşlı bir kadın olarak zaafına kadar her şey gözümüzün önüne serilir. Ancak bir detay eksik kalır: Mehmet. Yanlış zamanda bir araya geldiklerinden ilişkileri bitmiş ama Nermin onu hiç unutmamıştır. Romanda herkes hakkında detaylı bilgi varken Mehmet hakkında bunun dışında detaylı bilgi verilmez. ★ Eser, yüksek topuklarla simgeleştirilmiş kadın olma, kadınlık durumu ve bunun burjuva yaşamıyla birleştirilmesini anlatı boyunca temel bir izlek olarak verir (İlk baskı Metis Yayınları 2002).

EVVELOTEL/SAKLI Ayfer Tunç'un hikâye kitabı (2006) ★ 18 hikâye. "Evelotel"de (1) anlatıcı-kahraman otuz yıl sonra babasının annesini aldattığı otele gelir, anlatıcı-kahraman bu otele otuz yıl önce annesiyle gelmiştir ve babasını sevgiliyle yakalamıştır, o günleri hatırlar. "Kibir"de (2) anlatıcı-kahramanın abisi yıllar önce onları terk etmiştir. Abisinin cesedi evin arka bahçesinde bulunur ve cebinden 9 sayfalık bir hikâye çıkar. Abi gittikten sonra onun sevgiliyle evlenen anlatıcı evliliğini, geçmişi, bugünü, abisinin hikâyesini sorgular. "Halas"ta (3) anlatıcı/kahraman, komşusu Halas'la ilişki

yaşamıştır, Halas şimdi cezaevindedir ve anlatıcı düzenli olarak onu ziyarete gelir. Halas'ın neden hapse düştüğü tam belirtilmemiştir, öykünün sonunda Halas hamiledir ve anlatıcıdan artık her ziyarete geldiğinde fotoğraf makinesini getirmesini ister. "Acilezzet"te (4) Madam yıllar önce kendisini terk eden Nesim'in geride bıraktığı hikâyesini bulur, fakat hikâyesinin doğru yazılmadığını düşünerek yazar sandığı kiracısından hikâyeyi yeniden yazmasını ister. Böylece kiracısının hayatı da metne dahil olur. "Hiçbir Hikâye Göründüğü Kadar Temiz Değildir"de (5) karısıyla boşanmak üzere olan anlatıcı-kahraman, komşusu Selva Hanım'ın yıllar önce kaybettiği eşinin ve oğlunun gerçek hikâyesini öğrenmek için yola çıkar. "Doğru"da (6) anlatıcının kocası onu genç bir kızla onu aldatmıştır ve evi terk etmektedir. Kocasını giderken yıllar önce karısının onu aldattığını ve çocuğunun başkasından olduğunu öğrenerek şoke olur. "Yanık Taşlar"da (7) anlatıcı-kahraman çocukluğunun geçtiği yerlere doğru yola çıkar. "Tevekkül"de (8) Cafer ve anlatıcı kahraman yıllar önce sevdikleri kadınlar yüzünden yalnızlığı tercih etmişlerdir. Cafer ve anlatıcının hikâyesi kesişir, aynı evde yaşarlar. "Serim-Düğüm-Çözüm"de (9) yıllar önce başarısız bir yazar, romantik denebilecek bir öykü yazmıştır. Anlatıcı, bu yazarın yıllar içinde yazarlıktan vazgeçiş sürecini anlatırken yıllar sonra o hikâyeye gerçekçi bir son da yazar. "Saklı"da (10) anlatıcı çocukluğunun Süslü Yenge'sini anlatır; Süslü Yenge kapı kapı dolaşıp mahalleliye onu terk eden aşkını anlatmaktadır. "İhtilaller Neye Benzer"de (11) anlatıcı Beyazıt Kulesi'nde yaşayan, kulenin ışıklarını yakıp söndürmekle görevli, kendi halinde şiirler yazan, yalnız biridir. Ailesini, sevdiğini, her şeyi terk etmiştir. "Yaşadığımız Yerler"de (12) anlatıcı çocukluğuna dönerek Kör Kamber'i, yaşadığı yerleri, annesini hatırlar. "Önemsizlik"te (13) madam,

kocasını ölmüş, kırkı devirmiş, Şişli'de bir apartman dairesinde yaşayan yalnız bir kadındır. Nesim, Tünel'de ev/atölyesinde yaşayan, karısını ve iki çocuğunu yangında kaybetmiş yaşlı bir ressamdır. Nesim ile Madam'ın, ikisinin kaybetmişliklerine yaraşır bir ilişkileri vardır. "Ay Bakıyor"da (14) kocası yıllar önce ölen anlatıcı-kahraman her gün pencerede oğlunun gelmesini bekler, bu bekleyişe ömrünü adar. "Mozart'ın Son Zartı"nda (15) Şebnem ve Asil yıllar sonra karşılaşır. Şebnem yıllar önce yalanlarıyla çevresini ve kendisini mutlu etmiştir, fakat şimdi gerçekler vardır. "Su"da (16) anlatıcı-kahraman annesi ve babasıyla Güneydoğu'nun bir kasabasında aydınlık, ferah, mutlu yaşamaktadır. Sonra birden babanın işe gittiği günlerin birinde kapıda bir adam belirir, babanın öldüğü haberini getirmiştir. "Silentium"da (17) Cafer adada fayans işçisi olarak çalışmaktadır. Bir gün adaya gelen bir kadınla tanışır, lokantada yemek yerler, sonra kadın adadan ayrılır. Cafer artık her gün vapurdan inen insanları gözler, onun tekrar gelişini bekler. Kadın bir gün tekrar gelir, fakat Cafer'i tanımaz. "Yüreğin Mahallesi"nde (18) Sonu hüsrarla biten bir aşk hikâyesi yaşayan Asude kahvede oturup sokağa bakmaktadır. Hayalindeki kadını hiç bulamamış olan anlatıcı, Asude'de farklı bir şey hisseder ve gider yanına oturur, elini tutar. Asude elini çekmez. ★ Kitap *Evelotel* ve *Saklı* olarak iki kısımdan meydana gelir. "Saklı" yazarın ilk kitabıdır. *Evelotel*'de Tunç, bu ilk kitapta yazdığı hikâyelerle bağlantılar kurarak kahramanlarının ilkinde anlatmadığı hikâyelerini anlatır. Bu şekilde kitap ilk hali *Saklı* ile *Evelotel*'in bir konuşmasına dönüşür. *Saklı*, Ayfer Tunç'un ilk hikâye kitabıdır ve ilk baskısı Cem Yayınları tarafından 1989 yılında yapılmış, ayrıca 1989 Yunus Nadi Öykü Ödülü'nü almıştır. (*Evelotel* ve *Saklı*'nın birlikte ilk baskısı Can Yayınları, 2006).

DELİ BAL Pelin Buzluk'un hikâye kitabı (2012) ★ 10 hikâye. "Sürek"te (1) bir kasabaya gelen ve uzun bir süre sonra dışarı çıkan birinin birlikte çalıştıkları arkadaşına yazdıkları, kasabada gördükleri ve sonrasında kalabalıkta kaybolması, "62 Tavşanı"nda (2) 62 yaşına basmış babaların oğulları tarafından öldürüldüğü bir ülkede babasını öldürmek için gelen bir gencin onu görmesi, sarılması, babanın kucağında yığılıp kalması ve ardından her tarafı saran tavşan ölüleri, "Seyirciler Yokuşu"nda (3) Monte adlı bir yerden sürülen bir adamın penceresini söküp yeni yaşadığı yere getirmesi, penceresinin içini Monte'deki sokağının görüntüsüyle doldurması ve o gün evinden ayrılarak Monte'ye dönecek olan gence Monte'deki bu meydana gitmesini söylemesi, ardından gencin hastane odasında uyanıp meydana gittiğinde kendisine el sallayan birini görmesi ve ona el sallarken bir heykele dönüşmesi, "Kafes"te (4) bilmediği bir meydanda cıvılcılık uyanan bir kadının, içinde müthiş bir boşluk hissetmesi, bu boşluğa Nergis adını vermesi, meydana ilerleyerek geldiği yerde keşke yerinde olsaydım dedikleriniz, karşılaşma fırsatını bulamadığınız, çoğu siz doğmadan ölmüş olan sevdikleriniz ve eş-dost katlarından oluşan bir yerdeki tüm katlara girip çıktuktan sonra Nergis olmaya karar vermesi ve bir doğumhanedeki bebek çığılığı, "Göz Hareketleri"nde (5) dört arkadaşın bir arada otururken parasızlıkları için gazete ilanlarından çare aramaları, sonunda bu ilanlardan birinde gördüklerine dayanarak bir cenazede hep birlikte ağlayıcı olmaya karar vermeleri, bu sırada koltukta uyuyan arkadaşları Aas'ın öldüğünü fark etmeleri, onu kilitli dolaba koymaları, Aas'ın giderek çürüyen cesedinden rahatsız olmadan yaşamaya devam etmeleri, "Gecenin Elyazısı"nda (6) geceleri yaşayan bir yazarın yazacak bir şeyler bulma sıkıntısı, ardından bir gece dışarı çık-

maya karar vermesi, sokağa çıkıp evinin penceresinden baktığında orada kendisini görmesi ve karanlıkta yürüyüp gitmesi, "2.9 Saniye"de (7) dışarı çıkmayan ve çok çirkin bir yüzü olan yalnız bir adamın arkadaşı Evren'in önce bileklerini kesip ardından da kendini sitenin en yüksek binasından atması sonucu yaşadıkları, Evren'i sürekli hatırlaması, bir türlü ölememesi ve ölümünün ardından Evren'e duyduğu cinsel istek, "Refüj"de (8) karşıya geçmeye çalışan birinin ilk yolu aştıktan sonra ikinci yolu aşamaması ve yolu geçemeyenlerle birlikte orada yaşamaya başlaması, "Aynanın Sonunda"da (9) Goulam Reza'i adlı Fars bir yazarın evine yerleştiğini fark eden birinin çekmecedan gelen sesler sonucu çekmeceyi açması, orada Reza'i'nin cezalandırılmak için kesilen elini bulması, elin canlı olması ve kendi dilinde yazmaya devam etmesi, "Puslu Bahçe"de (10) nefretin önemli bir değer olduğunun altının çizildiği bir ailenin evinin bahçesinde babasını düşünen bir kız çocuğunun, eve gelen telefonla birlikte annesi ve dedesiyle babasını görmeye gitmesi, babasının öldüğünü öğrenmesi ve babanın tabutuyla birlikte eve dönüşleri anlatılır. ★ Eserde ilk dört hikâye bir önceki hikâyede geçen temel bir ayrıntıdan diğer hikâyede sıradan bir ayrıntıya dönüşmesi açısından birbiriyle bağlantılıdır. İlk hikâye "Söyleyeceklerim var: Dinle." diye bitirken ardından gelen ikinci hikâyede öldürülen babalar, Monte'deki manzarasını penceresine yerleştiren adamın heykeli "Kafes"te ortaya çıkar. "Gecenin Elyazısı" hikâyesi de "Seyirciler Yokuşu" ile paralellikler taşır. Kitaptaki ilk hikâye ve son hikâye bir mektup olarak kaleme alınmıştır. ★ Hikâyelerin bütününe kendi olmak ve görülebilir olmak temaları hâkimdir. ★ Eser, 2010 Yaşar Nabi Nayır Öykü Ödülü kazanmıştır (İlk baskı Can Yayınları 2012).

Y
K
Y

kitap-lık

YIL:25

194

İKİ AYLIK EDEBİYAT DERGİSİ KASIM - ARALIK 2017 • 15 TL • ISSN 1300-0586

“Efendimiz acemilik”
Turgut Uyar 90 Yaşında

Mehmet Sümer,
Yalçın Armağan, Orhan Kâhyaoğlu

Şiir Güven Turan, Gültekin Emre,
Tarık Günersel, Hüseyin Ferhad,
Lâle Müldür, Metin Celâl,
Betül Tarıman, Ali Asker Barut,
Mehmet Can Doğan, Ali Ayçıl,
Nilay Özer, Mehmet Erte, Mehmet Öztekin,
Hüseyin Serhat Arıkan

Öykü Özcan Ergüder, Mehmet Mümtaz
Tuzcu, İsmail Pelit, Esra Erdoğan,
Bilgehan Tufan

Yazı Ahmet Sait Akçay, Osman
Çakmakçı, Neşe Aksakal, Necmi Sönmez,
Bengü Vahapoğlu, Seval Şahin

Bir Akdeniz Heykeli Yapmak

Demir Özlü

Değilleme Yazını

Oğuz Demiralp

Montano Hastalığı

Serdar Rifat Kırkoğlu